

E. GRINAVECKIENĖ, J. MACKEVIC

LIETUVIŠKOS KILMĖS LEKSINIAI VERTINIAI BALTARUSIŲ PARIBIO ŠNEKTOSE

Dialektologinė šiaurvakarinių baltarusių šnektų medžiaga, sukaupta penkiatomis šiaurės vakarų Baltarusijos ir jos paribio šnektų žodyne [1], ir pastarųjų metų ekspedicijų į tas šnektas duomenys [2] pirmą kartą plačiau atskleidė nemaža kalbinių elementų ne baltarusių, o lietuvių kilmės, ypač reikšmingų lietuvių – baltarusių etninių kontaktų problemai ir raidai. Be jau palyginti gausiai parodytos ir ištyrinėtos baltarusių šnektų lietuviškos kilmės leksikos [3–23] bei atskleistų tų šnektų kai kurių fonetinių dėsių, padedančių tuos lituanizmus identifikuoti [24–29], lituanizmams taip pat priklauso ir tam tikras kiekis iki šiol neatpažintų ir tyrinėtinų leksinių lietuviškos struktūros vertinių.

Straipsnyje ir mėginama atskleisti bei identifikuoti tokį paribinėse baltarusių šnektose gyvuojančią lituanizmų sluoksnį. Atpažinti juos nėra paprasta ir lengva. Pagrindiniai atpažinimo kriterijais čia laikyta lietuvių kalbai artima ar grynai lietuviška jų motyvacija – sakytume, tiesioginis ir aiškus lietuvių kalbos gramatinės sandaros bei semantikos atspindys, jos kopija – neįprasta, nebūdinga ar svetima baltarusių kalbos struktūrai, atgaminanti lietuviško šaltinio reikšmę (tam nemaža padėjo ir abiejų autorių dialektologų savosios kalbos jausmas ir uoslė), jų paplitimo geografija (dažniausiai – tai žodžiai, vartojami lietuvių šnektų pasienyje) bei jų nebuvinės penkiatomiai aiškinamajame baltarusių kalbos žodyne [30].

Prie tokių lietuviškos kilmės vertinių skirtini:

алéктра ‘elektra’ (: Ён робіць калі алектру¹ – 1, I, 77), plg. lie. *elektrà*, tarm. *aléktra*, *aliéktra*, br. электрычнасць ‘t.p.’

астáнак ‘atlieka, atlaika, kas lieka ką padarius’ (: Астанак астаўся ад сүкенкі – 1, I, 112), plg. lie. *ätliekas*, *ätlaikas*, br. акрáвак ‘t.p.’

гíбеш, гíбяш (dgs. **гíбяжы**) ‘kojos linkymas’ (: Гібеш пад каленам – 1, I, 441), plg. lie. *linkumas*, *linkymai*, br. цяглі ‘t.p.’ Dėl konkrečios reikšmės veiksmazodinių daiktavardžių su lie. priesaga *-umas* ir br. priesaga *-ејс* tapatumo plg. 31, 210–211; 32, I, 290; 33, 218. Be to, гíбеш (гíбяж), гíбяжы neabejotinai dėl lie. kalbos įtakos yra abiejų skaičių reikšmės daiktavardis (jam pritaikytas netgi

¹ Kiekvieno vertiniu laikomo žodžio reikšmė dažniausiai pateikiama sakinyje.

lie. kalbai būdingas šio žodžio kirčiavimas), o br. цяглі – daugiskaitinis [30, V², 274].

дáўкі ‘difteritas’ (: Каб цябе даўкі задавілі – 1, II, 205), plg. lie. *smaugai* ‘t. p.’, br. дыфтэрыйт ‘t. p.’ Šiuo atveju vertinys kaip ir lie. kalboje yra daugiskaitinis.

дачáнка, даччанíца ‘dukterēčia, sesers duktē’ (: Ты – мая дачанка : твая маці – мая сястра; Мая даччаніца замужам – 1, II, 32, 33), plg. lie. *dukterēnē, dukterēčia* ‘sesers duktē’, br. плямáніца ‘t.p.’

дзéўкаваць ‘mergauti, būti neištekéjusiai’ (: Як мы дзеўкавалі і прыбіраліся – 1, II, 48), plg. lie. *mérgauti* ‘būti netekéjusiai, gyventi mergystēje’, br. бышь, знаходзіцца ў дзявоцтве ‘t.p.’

казліца ‘vaisintis ožkai, perēti ožiukus’ (: Позна казлілася каза – 1, II, 362), plg. lie. *ožiúotis, ožkúotis* ‘vaisintis, perēti ožiukus’, br. акаціца ‘t. p.’

кáпалькі ‘vaistai, lašiukai’ (: Накапала капалькаў і выпіла – ляхчэй стала – 1, II, 402), plg. lie. *lašiùkai, lašēliai* ‘t. p.’, br. кáпальнае лякарства ‘t. p.’

касаплётка ‘kaspinas’ (: Касаплётку ў касу ўплящець – 1, II, 431), plg. lie. *kāspinas* (< *kasà+płinti*), br. каснік ‘t.p.’ (pastaras pastaras – 34, 295).

квáска (квáсачка) ‘kubilaitis, rauginē’ (: Кваска драўляная з клёпак, з двумя вушкамі; У кваску клалі здор – 1, II, 451), plg. lie. *rūgštinēlē* ‘t. p.’, br. кубéлец ‘t. p.’, le. tarm. *kwasak* ‘indas barščiams rauginti’. Su lie. k. atitikmeniu sutampa ne tik vertinio daryba (forma), bet ir giminē.

кнíгі ‘gromuliuojančių gyvulių skrandis’ (: Кнігі ў каровы – 1, II, 490), plg. lie. *knýgos* ‘t. p.’, br. страўнік карóвы ‘t. p.’

краснагалóвік ‘raudonikis, raudonviršis’ (: Краснагаловікі ў асінніку растуць – 1, II, 519), plg. lie. *raudon(a)gal̄vis* ‘t. p.’, br. падасінавік ‘t. p.’ Savo forma vertinys panašus į rusišką žodį, tačiau rusų kalba jo neturi. Tai rodo, kad vietiniai baltarusiai lietuvišką vertinį išsivertė naudodamiesi jiems patogesne rusų kalba.

ліплявы (ліпúшчы) ‘limpantis’ (: Ліплявая балезнь – якая заражает; Чы ліпушчая хвароба рак – 1, II, 658 – 659), plg. lie. *līmpantis*, br. зарázны ‘t. p.’

лóжаны ‘iškastruotas’ (: Бугай – не ложаны бык. Валы гэта ложаныя быкі – 1, II, 668), plg. lie. *guldýtas* ‘t. p.’, *guldýti* ‘tomuti, kastruoti’, br. спакладáны ‘t. p.’

лáлька ‘akies vyzdys’ (: У воку чорнянькая – гэта лялька – 1, II, 715), plg. lie. *lélýtē* (*lèliùké, lélíkē*) ‘t. p.’, br. зréнка ‘t. p.’

нікакí ‘ne koks, prastas, negražus’ (: Яе фамілія нікакая – 2), plg. lie. *ne kóks* ‘t. p.’, br. дрэны, непрыгожы ‘t. p.’

падóбрыцца ‘susitaikinti’ (: Мы пасварыліся і зноў падобрыліся – 1, III, 315), plg. lie. *susigērinti* ‘т. р.’, br. памірýцца ‘т. р.’ Dél lie. priešdėlio *su-* atliepi-mo br. *na-* plg. lie. *sudaužyti*, *susipáinioti*, br. пабіць, паблúтацца ir kt.

палаvінік ‘pusininkas’ (: Палавінікі былі, каровы не меліся мець – 2), plg. lie. *pùsininkas* ‘kas dirba iš pusés’, br. здольнік ‘т. р.’

пераагаворшчык ‘vertéjas’ (: Хорошы быў перагаворшчык – 1, III, 486), plg. lie. *pérkalbètojas* (*péršnekétojas*) ‘т. р.’, br. перакладчык ‘т. р.’

пераацвітáць ‘peržydéti’ (: Сірэнъ пераацвітаіць – 1, III, 504), plg. lie. *péržydéti*, br. адцвітáць, rus. отвести ‘т. р.’

піяніцы ‘girtuoklès’ (: Піяніц набралась: : як паясі, то галава і баліць – 1, III, 527), plg. lie. *girtuôklès*, br. буякі ‘т. р.’

поўвасьмá 1. ‘pusaštunto’ (: Там была поўвасьма кіла – 2), plg. lie. *pusaš-tuñto*, br. семь з палóвой ‘т. р.’ 2. ‘pusé aštuoniū’ (: Зара поўвасьма – 1, IV, 58), plg. lie. *pùsè aštuoniū*, br. палавіна восьмай гадзіны.

поўдзевятá ‘pusdevinto’ (: Вышла дзвеіць ці поўдзевята кіль – 1, IV, 58), plg. lie. *pusdeviñto*, br. восьмь з палóвой.

поўдзесятá ‘pusdešimto’ (: Даў поўдзесята пуда – 2), plg. lie. *pusdešimto*, br. дзёвяць з палóвой.

поўсядзьмá ‘pusseptinto’ (: Адрэзаў поўсядзьма мэтра – 2; Поўсядзьма пуда – 1, IV, 61), plg. lie. *pusseptiñto*, br. шэсць з палóвой.

поўтрэця ‘pustrečio’ (: Заплаціў поўтрэця рубля – 2; Поўтрэця злоты – 1, IV, 61), plg. lie. *pustrëčio*, br. два з палóвой.

поўшастá ‘pusšešto’ (: Хварэў поўшаста месяца – 2; Поўшаста пуда – 1 IV, 61), plg. lie. *pusšešto*, br. пяць з палóвой.

пра ‘per’ (: Пра ўсю вёску пройдзеш – 1, IV, 65), plg. lie. *per*, br. праз. Baltarusių prielinksniu пра- vietos (erdvës) santykiai (kuriuos šiuo atveju lietuvių kalbos pavyzdžiu jis žymi) nereiškiami [30, IV, 298].

прадавáчка ‘pardavéja’ (: Прадавачка паказала тавар- 1, IV, 72), plg. lie. *pardavéja* (taip pat *kaséja*, *siuvéja* – br. капáчка, швáчка ir kt.) ir br. *пра-даўшчыца*.

прадáня ‘pardavimas’ (: Трэба падгатаваць парушка на праданя – 1, IV, 73), plg. lie. *pardavimas* (*pařdava*, *pařdavas*), br. *прóдаш* ‘т. р.’

пражýзне ‘pergyvenimas, daug ko patyrimas, daug ko iškentéjimas’ (: Якое пражýзне – 1, IV, 77), plg. lie. *pergyvenimas* ‘т. р.’², br. *неражывáнне* ‘т. р.’ Kad lie.

² Nuo seno buvo įsigalėjusi nuomonė, kad *pérgyventi* reikšme ‘patirti, iškentéti’ (o kartu ir tos reikšmës *pérgyvenimas*) yra mūsų bk. neteiktinas ir taisytinas vertinys. Sakysime, sakiniu *Daug vargo teko karo metu pergyventi* žodis *pérgyventi* taisomas į *iškentéti* [36, 93]. Ši tų žodžių (*pérgyventi* ir *pérgyvenimas*) reikšmë visai tapati mūsų nagrinéjamo atvejo žodžio *pérgyvenimas* (пражýзне) reikšmei. Dabar šios reikšmës nelietuviškumas visiškai atmetamas, ir tokiu sakiniu, kaip *Pergyve-*

priešdėlis *per-* paribinėse br. šnektose gali virsti jų *nra-*, gerai matyti iš aiškaus lie. skolinio *пражэркгацъ*³ ‘peržergti’, br. lk. *nepacmyniу* [1, IV, 78]. Be to, tiriamosiose br. šnektose šalia joms apskritai įprastesnio priešdėlio *nepa-* kartais pastarojo reikšme tiek daiktavardžiuose, tiek ir veiksmažodžiuose pasitaiko priešdėlis *nra-* [33, §§ 534, 769], pvz., *пражыиу* ‘pergyventi’, patirti, iškentēti, br. lk. *неражыиу* (: *Ён многа чаго пражыу*), *празивáца* ‘persipinti’, br. lk. *нерализáца* (: *Кветки праліваюцца – як шмат і харошыя*), *прашкóда* ‘kliūtis’ (: *За страху прашкода была*) ir kt. [1, IV, 78, 85, 108]. Taigi, kaip matyti, su lie. k. atitikmenimis viisiškai sutampa abu vertinio darybiniai elementai – jo priešdėlis ir pats daiktavardis *gyvénimas*, tik *gyvénimas* čia išverstas ne į br. *жыщё* kaip reikėtų laukti, o keičiamas iškraipyta rus. *жизнь* forma *жизне*. O tai rodytų, kad vertinys yra palyginti neseniai suslavėjusių lietuvių savotiškas slaviškas padaras, kai rusų *жизнь* jiems buvo suprantamesnis už br. *жыщё*. Le. *przeżycie* ‘pergyvenimas’, nors savo daryba ir semantika taip pat sutampa su *пражызне* forma ir reikšme, tačiau vargu ar galėtų būti pastarojo kilmės šaltinis, nes jų vartosenai įprasta daugiskaitinė *przeżycie* forma *przeżycia* [35, 31].

празвé́кі (<*празывé́кі*<*празывáкі*?) ‘pravardēs, pravardžiavimai (: *Hi на-да назвеўкі пісаць* – 1, IV, 80), plg. lie. *pravardžiúoti*, *pravardiniúoti* ‘vadinti netikru, negražiu vardu’; ‘plūstis, dárkyti’ (Jurbarkas), lie. *pravardžiāvimai*, *prā-vardēs*, br. *мянўшки*.

пракідáць ‘uždaryti, pariebinti’ (: *Пракідалі кашу алеем* – 1, IV, 82), plg. lie. *praměsti* ‘uždaryti, pariebinti’, br. *запраўляць*.

пракідáцца ‘užsidaryti, pasiriebinti’ (: *Пракідаліся алеям, маслам посным і елі кашу* – 1, IV, 82), plg. lie. *prasiměsti* ‘pasiriebinti’, br. *запраулáць чым-н.* Vertinio lietuvišką kilmę rodo ir jo sangrąžinė forma, kuri baltarusiams šiuo atveju nebūdinga.

пракідаваны ‘pariebintas, uždarytas’ (: *Кануста ні пракідаваная нічым, пос-ная* – 1, IV, 82), plg. lie. *prāmestas* ‘t. p.’, br. *запраулены чым-н.*

прапáжа ‘nuostolis, bėda’ (: *Табе робяць на прапажу – проци хаты абламалі дрэўкі* – 1, IV, 90), plg. lie. *prapuolimas* ‘patyrimas sunkumų, nemalonumų, bėdų, pakliuvimas į vargą’, br. *шкода* ‘t. p.’

nome ir karus, ir negandas žodžio *pergyvenome* reikšmė pripažištama taisyklinga lietuviška ir netgi turi pažymą *Vart.* = *Vartoti* [37, 1, 188, 2, 206]. Taigi *pérgyventi* (*pérgyvenimas*) reikšmė ‘patirti, iškentēti’ visuotinai ir nedviprasmiškai dabar jau kvalifikuojama kaip grynai sava, lietuviška. Tokią ją pateikia ir mūsų bk. žodinas [38, 549].

³ Priebalsių junginiu *кг* straipsnyje grafiškai skiriamas baltarusių fonetikai neįprastas (paprastai pasitaikantis skoliniuose) sprogstamasis *г* (tariamas kaip lie. *g*) nuo jų įprastinio pučiamojo *г* (tariamo kaip lie. *h*).

прастарэ́лы ‘persenęs’ (: *Прастарэлая баба* – 1, IV, 98), plg. lie. *pérsenęs* (dél lie. priešdėlio *per-* baltarusiško atliepinio *pra-* tapatybės plg. lie. *péržergti* ir br. *пражэркгаць*), br. *састарэлы*.

прахажáк ‘perējūnas’ (: *Больш прахажакаў не прасі пісаць прашэння* – 1, IV, 103), plg. lie. *pérējūnas*, br. *прахóжы*.

прыгражóны ‘prigrasintas, įbaugintas’ (: *Ён не прыгражоны* – 1, IV, 133), plg. lie. *prigrasintas*, br. *запúжсаны*.

прыяжджáлы (прыяжджóны) ‘atvažiavélis, atvykélis’ (: *Ён прыяжджалы, не-тумэйши*; *Гэта прыяжджоны..., праўда даўно прыехаў* – 1, IV, 174), plg. lie. *atvažiāvélis* (dél lie. priešdėlio *pri-* baltarusiško atliepinio tapatybės plg. lie. *ateit-* ir br. прыхадзіць), br. *прые́зджы*. Sie asmenių žymintys gana neįprasti baltarusiški vediniai yra susiję su lietuviškais priešdėliniais veikiamaisiais būtojo laiko dalyviais ir yra nuo jų priklausomi.

рабíзна ‘marginė, margas namų darbo marškonis audeklas’ (: *Рабізу ткалі ў клетачкі і палосачку* – 1, IV, 231), plg. lie. *marginė, marginýs* ‘t.p.’, br. *рабáя тканіна хáтняга вýрабу* ‘t. p.’ Pastebétina, kad šis priesagos -ízna vedinys, turédamas kaip ir lie. kalboje konkretaus objekto reikšmę, visiškai išskrinta iš br. lk. būdingos šios priesagos vedinių semantinės grupės [plg. 33, § 423].

рéшата ‘sietynas, toks žvaigždynas’ (: *Рэшата бывая вісока пасярэдзіне не-ба* – 1, IV, 334), plg. lie. *sietas, siētas* ‘t. p.’ *Стажáры Плеяды* ‘t. p.’

сазвярéць ‘sužvérēti’ (: *Ён сазвярэў саўсім* – 1, IV, 347), plg. lie. *sužvérēti*, br. *азвярéць* ‘t. p.’

cáхарníki ‘cukriniai’ (: *Летась сахарníкі на ўрадзілі* – 2), plg. lie. *cùkri-niai, cukriniái* ‘cukriniai runkeliai’, br. *цукровыя буракі*, rus. *сахарная свёкла*. Br. šnektoš *cáхарníki*, kaip matome – šaknis rusiška. Tai rodo, kad čia nutautédamai lietuvių savo įprastus *cùkriñius* išsivertė ne į br., bet į placiau čia įsigalinčią rusų kalbą.

сяўцы ‘séjikai, Gržulo ratai’ (: *У нас сяўцы их звуць* – 1, V, 74), plg. lie. *séjikai* ‘t. p.’, br. *Вялікая Мядзвéдзіца* ‘t. p.’

вечаркавáць ‘vakaroti, vakarojant ką dirbt’ (: *Вечаркуіць увечары, пралі да начы* – 1, I, 304), plg. lie. *vākaroti* ‘t. p.’ br. *удзéльнічаць у вячóрках* ‘t. p.’

задзíрно́сы ‘riestnosis’ [1, II, 206], plg. lie. *uzriestnōsis*, br. *кірнáты* ‘t. p.’

‘займішча ‘užsiémimas’ (: *Абы было займішча чалавеку* – 1, II, 212), plg. lie. *užsiémimas*, br. *занáтак* ‘t. p.’

замаўнік ‘užkalbetojas’ (: *Замаўнік умея рожу замаўляць, кроў замаўляць* – 1, II, 228), plg. lie. *užkalbetojas*, br. *знáхарь* ‘t. p.’

застáва ‘užstatas’ (: *Пажычая дзеньгі, ён прынясе заставу* – 1, II, 254), plg. lie. *užstatas* ‘t. p.’ br. *заклáд* ‘t. p.’

зяръинскі ‘labai sunkus’ (: *На ферме рабіў зярынску работу – 1, II, 290), plg. lie. *žvériškas* ‘t. p.’, br. *вельмі цяшкі* ‘t. p.’*

звіхнення ‘išsisukimas’ (: *Ест трава звіхнік ад звіхнення – 1, II, 287), plg. lie. *išsisukimas* ‘t. p.’, br. *вывых* ‘t. p.’*

звыхнёны ‘išsuktas’ (: *У мяне звіхнёная рука – 1, II, 287), plg. lie. *išsuktas*, br. *вывыхнуты* ‘t. p.’*

зелязянка ‘geležiné, geležinè gyvatè’ (: *Зелязянка блішчыць, як заб’еш, то кружкоюць кавалкі гадзіны – 1, II, 305), plg. lie. *geležiné, gelžiniké* ‘t. p.’, br. *мядзянка* ‘t. p.’*

зімавік ‘žieminis’ (: *Maë napacë зімавік – 1, II, 307), plg. lie. *žieminé* ‘žiemine kiaulé’, br. *аднагадовая свіння* ‘t. p.’*

змятліць ‘sušluoti, sušluoti i krūva’ (: *Нада жыта змятліць – 1, II, 318), plg. lie. *sušlúoti*, br. *абмятáць*.*

Leksinių vertinių tarpe yra ir sudėtinių terminų su visa iš lietuvių kalbos perkelta abiejų dėmenų motyvacija.

казіная (казліная) барадá ‘briedgauris, vilkažolé’ (: *Казліная барада – сівая трава; Казіная барада – благая трава – 1, II, 361), plg. lie. *ožkabařzdis* ‘asiūklis, pakalnuté, baltažiedé pluké, lankinis barštis, vištapiené ir d. kt.’, br. *civéč* ‘briedgauris’.*

катóвы мýткі ‘katinpaučiai, tokios laukų žolës’ (: *Катовы мутки на дзірванах растуць – 1, II, 437) < катовы ‘katino’ + муткі (мýды) ‘scrotum’, plg. lie. *kātino paūtai* (*katinpaučiai*), br. *раллявáя канюшына* ‘t. p’. Remiantis realios geografija ir mažybine jos antrojo dēmens forma, šis baltarusių terminas galėtų būti ir latvizmas, plg. la. *kaķu pautīni* ‘t. p’.*

наjýм крóві ‘kraujo spaudimas’ [1, III, 144], plg. lie. *kraūjo spaudimas*, br. *ціск крыві*. Vertinio pirmasis dēmuo subaltarusintos fonetikos rus. *наjýм* (vietoj br. *ціск*) rodo apymenkį baltarusių kalbos mokējimą. Tai dar kartą patvirtina mintį, kad lietuvių kalba čia neseniai pasitraukė iš vartosenos.

пчалíны (пшчалíны, пчóлны) хлеб ‘bičių duona’ [1, IV, 202], plg. lie. *bičių dúona* ‘t. p.’, br. *пяргá* ‘t. p.’

сабáка вільчáк ‘vilkinis šuo’ (: *Сабака вільчак воўчай пароды – 1, IV, 337), plg. lie. *vilkinis šuð* ‘t. p.’, br. *aўčárka* ‘t. p.’*

вялікае масла ‘didysis sviestas’ (: *Вялікае масла рэдкая, ад маслёнкі не аддзяляецца – 1, I, 387–388), plg. lie. *didysis sviestas*, br. *рыхлае, вáдкае масла* ‘t. p.’*

зákрут кíшак ‘žarnų užsisukimas’ (: *У яго закрут кішак – 1, II, 220), plg. lie. *žarnų užsisukimas*, br. *заварóт кішак*.*

záячы пíрóг ‘lauktuvès vaikams’ (: *Прыехала і прывязла заячага пірага – 2), plg. lie. *kiškio (zuīkio) pyrāgas* ‘t. p.’, br. *гасцінец дзéцям* ‘t. p.’*

зялёнай варона ‘žalvarnė’ (: Зялёную варону ў лясу ўвідзіи – 1, II, 335), plg. lie. žálvarnē, br. *ctvagrák* ‘t. p.’ Pagal savo formą vertinys galėtų būti ir latvizmas, plg. la. *zaļā vārna* ‘t. p.’, nors pagal jo paplitimo geografiją [plg. 39, 223–224, 1–8 išnašas] greičiausiai tai lituanizmas.

Pateiktieji paribinių baltarusių šnektų leksiniai lietuviškos kilmės vertiniai – tai tik maža dalis to, kas neatskleista lietuviško dar tebeslypi jose. Šie br. šnektų svetimkūniai yra palyginti mažiausiai laiko dulkių apnešti, nes yra, be abejo, nesenai, dar nelabai pakitę, ir dėl to ne per sunkiausia juos atpažinti. Žinoma, ir juos atpažstant, galimas daiktas, neišvengta netikslumų ir klaidų. Jas, be abejo, pakoreguos išsamesni šios srities tyrinėjimai ateityje. O tai, ką čia pateikiame – tai tik sunkaus ir intensyvaus darbo pradžia.

Pateikiamieji čia vertiniai laikomi leksiniai vienetai savo funkcija aiškiai skiriasi nuo gausių šio ir platesnių arealų lietuviškos kilmės skolinių, paprastai išryškinančių šimtmečiais trukusius lietuvių ir baltarusių šnektų kalbinus kontaktus, jų intensyvumą ir padarinius baltarusių leksikai. O pastarieji, egzistuojantys daugiausia tik pačiame lietuvių – baltarusių šnektų pakraštyje, kur neretai dar naujai vartojamos ir lenkų bei rusų kalbos, palyginti daug aiškiau ir skaidriau atspindi pasuktinių kelių dešimtmečių konkrečius daugkalbystės, pasakytyme, neigiamus rezultatus tiriamosios teritorijos naujai įsigalėjusioms baltarusių šnektoms apskritai, o ypač jų gramatinei sandarai bei visai kalbinei to ploto situacijai. Jie vis dėlto yra svaresni neabejotino lietuviško substrato šiame plote rodikliai už hipotetines ir greičiausiai dirbtines čia buvusio kitų kalbų substrato rekonstrukcijas.

LITERATŪRA

1. Слоўнік беларускіх гаворак паўночна-захоўнай Беларусі і яе пагранічча. Мінск, 1979–1986. Т. 1–5.
2. Камоў (vard. *Kamójys*, br. Комай – BTSR Pāstovių raj. Vitebsko sr.) šnektos, tirtos 1989 m., E. Grinaveckienės užrašai.
3. Вяржбоўскі А. А. Балтызмы ў беларускай мове (Метадалогія і крытэрыі даследавання // Весці АН БССР. Сер. грамадскіх навук. 1959. № 2. С. 117–134).
4. Вяржбоўскі А. А. Беларуска-літоўскія лексічныя ўзаемасувязі. Канд. діс. Рукапісь. Мінск, 1960, 951 С. // Vilniaus Universiteto Bibliotekos rankraštynas. F. 76–320.
5. Вяржбоўскі А. А. Балтызмы // Весці АН БССР. Сер. грамадскіх навук. 1960. № 3. С. 125–132.
6. Вержбовский А. А. Древнебелорусская юридическая лексика литовского происхождения // Lietuvių kalbotyros klausimai. Т. 3. V., 1960. Р. 269–275.
7. Бірыла М. В., Ванагас А. П. Літоўскія элементы ў беларускай аnamастыцы. Мінск, 1968.
8. Арашонкава А. У., Грынавецкене Е. І., Кавальчук І. П. і ін. З лексікі беларускіх гаворак заходнай зоны // Весці АН БССР. Сер. грамадскіх навук. 1969. № 4. С. 123–134.

9. Urbutis V. Dabartinės baltarusių kalbos lituanizmai // Baltistica. 1969. Т. 5, сąs. 1, P. 43–68; Т. 5, сąs. 2. Р. 149–161.
10. Smułkowa E. Lituanizmy w białoruskim słownictwie rolniczym // Linqua Posnaniensis. 1969. Т. 14. S. 55–69.
11. Лексічные балтязмы ў беларускай мове. Мінск, 1969.
12. Лаучюте Ю. О некоторых новых литуанизмах в белорусском языке // Baltistica. 1970. Т. 6, сąs. 2. Р. 197–202.
13. Гринавецкене Е. Й., Ковалчук И. П., Мацкевич Ю. Ф. и др. Северозападные белорусские говоры литовского пограничья // Балто-славянский сборник. Москва, 1972. С. 377–393.
14. Арашонкова Г. У., Грынавецкене А. И., Мацкевич Ю. Ф. і ін. Да характеристыстыкі лексікі паўднёва-заходніх беларускіх гаворак // Весці АН БССР. Сер. грамадскіх навук. 1972. № 1. С. 78–86.
15. Черепанова Е. А. К географии балтизмов в говорах Полесья // Baltistica. 1973. Т. 9, сąs. 1. Р. 71–74.
16. Булыко А. Н. Литуанизмы старобелорусского литературно-письменного языка в отношении к белорусским диалектам // Диалектологический сборник. В., 1974. С. 9–17.
17. Мацкевич Ю. Ф., Орешенкова А. В., Романович Е. М. и др. К интерпретации некоторых лексических изоглосс в белорусских говорах // Диалектологический сборник. Вильнюс, 1974. С. 102–114.
18. Непокупный А. П. Балтизмы белорусского Понеманья // Kalbotyra. Т. 25. V., 1974. Р. 69–80.
19. Гринавецкене Э., Мацкевич Ю. Ф., Романович Е. М., Чеберук Е. И. Бытовая лексика литовского происхождения в Западной Белоруссии // Lietuvių terminologija. V., 1975. Р. 163–195.
20. Мартынов В. В. Типы лексических балтизмов в белорусских диалектах // Acta Baltico-Slavica. Wrocław etc., 1976. т. 9. S. 89–94.
21. Лаучюте Ю. А. Словарь балтизмов в славянских языках. Ленинград. 1982.
22. Grinaveckienė E. Lietuviškos kilmės leksika Lietuvos paribio baltarusių šnektose // Lietuvių kalbos specialioji leksika. V., 1983. Р. 182–204.
23. Urbutis V. Lie. žvyras // Baltistica. 1983. Т. 19, сąs. 2. Р. 150–168.
24. Grinaveckienė E., Mackevič J. Keletas lietuvių kalbos morfologinės interferencijos vakarinėse baltarusių tarmėse reiškiniai // Lietuvos TSR MA darbai. A ser. 1975. Т. 4(53). Р. 187–192.
25. Гринавецкене Э. Й., Мацкевич Ю. Ф., Романович Е. М и др. Нерегулярные явления в фонетике, акцентуации и грамматике белорусских говоров западной зоны // Lietuvių arealinės lingvistikos klausimai. V., 1977. Р. 89–96.
26. Гринавецкене Э. Й., Мацкевич Ю. Ф. Некоторые необычные микросистемы в диалектной структуре белорусского говора окрестностей Опса // Baltistica. 1979. Т. 15, сąs. 1. Р. 52–65.
27. Grinaveckienė E., Mackevič J. Kai kurios baltarusių lituanizmų fonetikos užtynės // Lietuvių kalba ir bilingvizmas. V., 1988. Р. 123–131.
28. Grinaveckienė E., Mackevič J. Lie. (*i*)au vokalizmo atliepai baltarusių lituanizmuose // Baltistica. 1989. 111 Priedas. Р. 70–80.
29. Grinaveckienė E. Nauji baltarusių šnektų lituanizmai // Kalbų ryšiai ir sąveikos. V., 1989. Р. 162–166.

30. Тлумачальны слоўнік беларускай мовы. Мінск, 1977–1984. Т. 1–5.
31. Skardžius P. Lietuvių kalbos žodžių daryba. V., 1943.
32. Lietuvių kalbos gramatika. V., 1965. Т. 1.
33. Беларуская граматыка. Мінск, 1985. Т. 1.
34. Этымалагічны слоўнік беларускай мовы. Мінск, 1988. Т. 4.
35. Большой русско-польский словарь. 3-е изд. Т. 2, Москва-Варшава, 1987.
36. Kalbos patarejas. K., 1939.
37. Kalbos praktikos patarimai. V., 1976, 1 leid., 1985. II leid.
38. Dabartinės lietuvių kalbos žodynai. V., 1972.
39. Grinaveckienė E. Daugpilio apylinkių lietuvių šnektofonetika // Iš lietuvių kalbotyros istorijos. V., 1980. Р. 223–239.

ЛЕКСИЧЕСКИЕ КАЛЬКИ ЛИТОВСКОГО ПРОИСХОЖДЕНИЯ В БЕЛОРУССКИХ ГОВОРАХ

Резюме

Кроме уже сравнительно широко обследованной белорусской лексики литовского происхождения, а также вновь выявленных некоторых фонетических законов, способствующих опознанию литуанизмов, к литуанизмам относятся и определённое количество лексических калек, до сих пор почти не отмеченных и требующих опознания и изучения.

Это прежде всего кальки литовских слов и понятий, переданные не совсем привычными или непривычными для белорусского языка белорусскими формами и словообразовательными моделями, воспроизводящими грамматическую структуру и смысловое содержание литовских слов.

В статье представлено около 70 калек, напр., дзéўкаваць < лит. mergauti ‘быть в девичестве’, касаплётка < лит. kāspinas ‘лента’, лóжаны < лит. guldýtas ‘кастрированный’, лáлька < лит. lélýtė ‘зрачок’, падóбрыца < лит. susigérinti ‘помириться’, поўшастá < лит. pusséšto ‘пять с половиной’, рабíзна < лит. marginé ‘пёстрая ткань домашнего производства’, сáхарнíkí < лит. cùkriniai ‘сахарная свёкла’, зáячи пíрóг < лит. zuikio (kiškio) rūgāgas ‘гостинец для детей’ и др. Исследуемые кальки обнаружены в основном на самом литовско-белорусском пограничье, где в настоящее время местное население кроме белорусского говорит (или понимает) и по-польски, и по-русски. Таким образом данные кальки в грамматической структуре исследуемых белорусских говоров отражают конкретные и не всегда положительные следы здесь бытующего многоязычия.